

derude. Men det kan vi ikke, fordi vi tager hensyn til de arter, som har det sådan mindre godt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Vagn Christensen, sidste spørgsmål.

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste her var en interessant belæring, og jeg håber, at Dansk Folkeparti har fulgt med i det, som ministeren her sagde, for det strider helt klart imod den holdning, der var lagt op til for, hvordan man skulle sikre, at vores struktur for fiskeriet også tog hensyn til de regionale forhold.

Jeg forstår nu, at ministeren og hans partifæller har haft en anden dagsorden, nemlig den dagsorden, der til forveksling kommer til at ligne det, der er foregået både i Island og i New Zealand. Jeg undrer mig over, at det er lykkedes ministeren at få Dansk Folkeparti drejet helt derover i centralismens navn.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu må jeg sige, at det begynder at blive kompliceret. Vi har sådan set netop lavet en ordning, der adskiller sig fra, hvad man har lavet i Island og på Færøerne. Man kan bare tage op og besøge landene, så vil man forstå, hvad vi har gjort.

Jeg må bare sige til hr. Ole Vagn Christensen: Der indgår ikke i aftalen et eneste sted, at vi skal bestemme, hvilken havn der skal overleve, hvilke fiskere der skal overleve, hvem der helt præcis må have lov til at gå sammen med hvem. Vi giver dem gode rammer, vi laver den største satsning for fiskeriudviklingen nogen sinde.

Kl. 13.25

Jeg kan sagtens fremkomme med tal for, hvad den tidligere regering har gjort, og så se, hvad vi gør her, og der er en væsentlig forskel. Det gør vi, fordi vi ønsker, fiskeriet skal have en stor placering. Det gør vi, fordi vi ønsker, at fiskerne som de dygtigste i den her verden efter min mening – det er de med en gammel stolt tradition som fiskere – skal have en mulighed for at overleve. Det får de her. Optimismen er der.

Nu skal vi bare have tingene til at udvikle sig, og det kommer ganske langsomt. Men selvfølgelig er vi ramt af, at kvoterne bliver sat ned, og det betyder så også, at der er færre fisk, og vi må altså sørge for, at reglerne bliver så gode, som de kan blive.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 71

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil så trække ministeren lidt op af vandet og spørge til EF-Domstolen, som i torsdags underkendte den danske bopælspligt i den såkaldte Festersensag. Jeg kan se, ministeren ser glad ud i dag, og det er måske i virkeligheden med baggrund i den afgørelse, der er faldet her i EU. Jeg tror nemlig, det passer meget godt ind i ministerens og Venstres liberalistiske tankegang.

Men hvordan synes ministeren det føles, når EU – som ministeren jo næsten er overglad for, det er i hvert fald hans parti – sådan set er med til at affolke landbruget og med til at ændre på noget, som i hvert fald Dansk Folkeparti har kæmpet for i mange år igennem forskellige aftaler i landbrugsloven, nemlig bopælspligten. Det er der også andre partier, der har gjort, og vi har altid set, at Venstre har været sådan mere eller mindre ligeglade med den. Passer det i virkeligheden godt ind i ministeren kram, det, der sker på nuværende tidspunkt?

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Der er ingen tvivl om, at den dom er kommet meget bag på os. Det er den, fordi de argumenter, vi fremførte, er der ikke blevet lyttet til. Det er den, fordi generaladvokaten sådan set havde udtalt sig til Danmarks fordel, og derfor har det været højest overraskende for os, at dommen faldt sådan ud.

Jeg har tidligere redegjort for det og vil godt sige det igen her, at vi har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der sammen med Kammeradvokaturen nu er i gang med at analysere dommen og dens præmisser grundigt for nøje at kunne vurdere rækkevidden af afgørelsen, for det er det, der er det afgørende.

Vi kan ikke på nuværende tidspunkt kommentere dommen. Jeg havde gerne gjort det. Jeg kan også godt forstå, at Dansk Folkeparti udtrykker en meget stærk interesse for det. Jeg kender også godt Dansk Folkepartis generelle interesse for landdistrikterne, så det overrasker mig ikke. Jeg kan bare ikke sige mere. Jeg forventer, vi har et resultat af vurderingen i løbet af den her uge, og der vil vi så også forholde os til, hvad vi nu gør.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at for os har det været helt afgørende, at vi netop har den regel, som nu er kommet under pres med den dom, som er blevet afsagt, nemlig at vi har en regel om, at vi kan have selvejte, fordi vi mener,